

Hindret för fria val är USA

Det största hindret för fria val, också i Venezuela, är USA

USA hotar öppet med mer sanktioner om venezolanerna röstar fel, det vill säga inte som USA vill. Inblandning? Nej, nej, det är väl bara Ryssland som sysslar med sådant.

Trots allt ståhej om 'fria och rättvisa val' i Venezuela från den amerikanska regeringens sida, ignorerar dess lysande bolagspress medvetet elefanten i rummet - nämligen de så kallade sanktionerna som är utformade för att göra livet så eländigt att folket kommer att samtycka till Washingtons plan för regimskifte.

Eller som Foreign Policy uttrycker det: 'Venezuelas president Nicolás Maduro värderar sin politiska överlevnad högre än sitt lands ekonomiska välbefinnande.' Översatt från Washington-språk utövar den amerikanska regeringen utpressning mot de venezuelanska väljarna med, enligt Foreign Policy, 'det överhängande hotet' om fortsatta ensidiga tvångsåtgärder om de inte röstar mot den sittande presidenten i presidentvalet den 28 juli.

New York Times rapporterar att en seger för Maduro kommer att 'intensifiera fattigdomen', men utelämnar bekvämt nog att orsaken kommer att vara skärpningen av USA:s sanktioner. Artikeln är typisk för denna typ av bevakning och ger Maduro skulden för den 'svåra' ekonomiska situationen, men inte förrän i det 25:e stycket nämns USA:s sanktioner ens i förbigående.

En sådan extern valpåverkan med hjälp av sanktioner är i storleksordning större än den påstådda 'Russiagate'-inblandningen i det amerikanska presidentvalet 2016. Washington lämnar helt fräckt inga tvetydigheter om sin avsikt att straffa det venezuelanska folket för att ha valt en regering som inte faller Washington i smaken. Utan någon som helst känsla av skam eller ironi kallar utrikesdepartementet denna mobbning för 'demokratifrämjande'.

USA:s sanktioner mot Venezuela är 'ett krig utan bomber'. Dessa åtgärder, som mer korrekt kallas ekonomiska tvångsåtgärder av FN, dödar venezuelaner. Det som aldrig nämns i bolagspressen är att dessa ensidiga åtgärder är en form av kollektiv bestraffning, som anses olaglig enligt internationell rätt.

De över 930 amerikanska sanktionerna är utformade för att krascha den venezolanska ekonomin och framför allt för att förhindra en återhämtning. Till en början lyckades de med det första målet och, vilket är lika viktigt, misslyckades med det andra.

Den partiöverskridande offensiven inleddes 2015 av president Obama, som otroligt nog förklarade 'ett nationellt nödläge med hänsyn till det ovanliga och extraordinära hot mot den nationella säkerheten' som Venezuela utgör. (Notera att ingen av bolagspressens journalister underkastade detta fantastiska påstående någon form av granskning). Tvångsåtgärderna intensifierades av president Trump och riktades mot den vitala venezuelanska oljeindustrin. President Biden fortsatte sömlöst kampanjen med

?maximalt tryck? med mindre justeringar, huvudsakligen utformade för att gynna amerikanska och utvalda utländska affärsintressen.

Som ett resultat av detta upplevde Venezuela den största ekonomiska nedgången i fredstid i världshistorien. Den fritt fallande ekonomin drabbades av tresiffrig inflation, återigen den högsta i världen. Omkring sju miljoner ekonomiska flyktingar flydde landet.

USA fortsatte med andra ?hybridkrigföringsåtgärder?, bland annat genom att erkänna Juan Guaidó som Venezuelas självutnämnde ?interimsresident? 2019. Den då 35-åriga högerextreme amerikanske säkerhetstjänstemannen hade aldrig kandiderat till ett nationellt ämbete och var vid den tidpunkten okänd för över 80% av befolkningen. Trots detta erkände ett femtiotal av USA:s allierade inledningsvis hans regering.

USA-stödda statskuppöversättningar har dessutom fortsatt sedan den 2002, som bara varade i 47 timmar. Bland de senaste kupperna kan nämnas operationen ?Bay of Pigs? 2020. Två av de US-amerikanska legosoldater som hade tillfångatagits i den misslyckade statskuppen byttes i en fångutväxling som resulterade i att den venezuelanske diplomaten Alex Saab frigavs.

Enligt den venezuelanska regeringen pågår ständigt kuppöversättningar. USA:s officiella policy för sådana extralegala åtgärder är ?trovärdig förnekelse?.

Tvårtemot alla odds och de flesta förutsägelser har president Maduro vänt det venezuelanska statskeppet mot sådana ogynnsamma vindar. I slutet av 2023 hade Venezuela noterat 11 kvartal av tillväxt i följd efter år av ekonomisk tillbakagång. BNP-tillväxten under de första fyra månaderna 2024 överträffade Internationella valutafondens (IMF) prognoser och beräknas uppgå till 4% för året, jämfört med IMF:s siffror för USA på 2,7% och Kina på 4,6%.

På den diplomatiska fronten är det i dag bara USA, Israel och en handfull andra vasaller till Washington som fortfarande inte erkänner den demokratiskt valda regeringen i Venezuela. Även den USA-stödda oppositionen har själv av sagt sig Guaidós presidentskap.

Fram till nyligen fungerade Colombia (som då var en klientstat till USA) som en avskjutningsramp för paramilitära angrepp på Venezuelas västra gräns. År 2022 ersatte president Gustavo Petro, den första vänstermannen i hela Colombias historia, den högerorienterade Iván Duque. Året därpå ersatte den vänlige Luiz Inácio Lula da Silva den fientlige Jair Bolsonaro's regering i Brasilien vid Venezuelas södra gräns.

Samtidigt har progressiva regionala regeringar, som Andrés Manuel López Obradors Mexiko, fortsatt att stödja Venezuela. Det viktigaste är att Venezuela har stärkt banden med Kina, Ryssland och Iran, vilket är ett tecken på att världsordningen håller på att förändras i riktning mot multipolaritet. Detta har i sin tur bara intensifierat USA:s fientlighet.

Förhållandena i Venezuela idag, inför presidentvalet i juli, har vissa paralleller till en liknande situation i Nicaragua 1990. År 1979 störtade sandinisterna den USA-stödda Somozadiktaturen i Nicaragua. Inför presidentvalet 1990 såg opinionsundersökningarna gynnsamma ut för omval av Daniel Ortega från deras parti FSLN. Alla, inklusive USA:s president, som var inställd på att stötta den nicaraguanska revolutionen, förväntade sig en sandinistisk seger. Men resultatet blev negativt, vilket ledde till sjutton år av nyliberal regression.

Både utrikesdepartementet och USA:s ambassadör i Managua hade gjort det fullständigt klart att nicaraguanerna måste rösta ?rätt?, annars skulle det USA-stödda kontraktet fortsätta. Contras var legosoldater som till stor del rekryterats från diktatorn Somozas tidigare armé och som bedrev en väpnad terrorkampanj mot befolkningen. Dessutom var landet föremål för USA:s ekonomiska sanktioner och drabbades av hyperinflation. Brian Willson, som förlorade sina ben i samband med civil olydnad i protest mot USA:s kontrakt i Nicaragua, rapporterade att USA finansierade oppositionspartier och icke-statliga organisationer i valet 1990. Enbart CIA bidrog med mellan 28 och 30 miljoner dollar. Willson drog slutsatsen att USA ?köpte 1990 års val i Nicaragua?.

Även om Venezuela inte är under belägring av USA-betalda legosoldater som Nicaragua var, är landet ändå föremål för Washingtons hybridkrig med ekonomiska tvångsåtgärder, finansiering av oppositionella krafter, internationell diplomatisk aktivitet

och hemliga aktioner. Enligt en bedömning från USA:s underrättelsetjänst i februari är det osannolikt att Maduro förlorar presidentvalet 2024?. Enligt en opinionsundersökning från Encuesta Nacional Ideadatos den 3 maj föredrog 52,7% Maduro. Andra opinionsundersökningar ger ledningen till oppositionskandidaten Edmundo González med Enhetsplattformen som påstås ha arbetat med CIA.

Inom den chavistiska kärnan - de som stöder Hugo Chávez bolivarianska revolution och dess nuvarande fanbärare Nicolás Maduro - är det bara att förvänta sig att det finns en viss trötthet. Den venezuelanska politiska kommentatorn Clodovaldo Hernández nämner pågående problem med otillräcklig sjukvård, löner och pensioner som inte har hållit jämna steg med inflationen, oregelbunden elförsörjning, ofullständigt hanterad korruption och dysfunktionella polis- och rättsväsenden, som alla har en oproportionerlig inverkan på Chavistas bas av fattiga och arbetande människor. Hur detta kommer att se ut den 28 juli är osäkert.

Propagandakampanjen från den amerikanska staten och dess stenografer i pressen för att delegitimera valprocessen i Venezuela trappas upp. Till exempel rapporterar USA:s "newspaper of record" att "det senaste konkurrensutsatta valet hölls 2013?". Inte "lämplig att trycka" är att USA bokstavligen beordrade oppositionen att inte ställa upp 2018, utan bojkotta valet. Den dåvarande ledande oppositionskandidaten Henri Falcón hotades med sanktioner av USA när han valde att ignorera Washingtons krav.

Bara det faktum att några av de USA-stödda oppositionella ställer upp i det kommande valet i stället för att bojkotta visar att oppositionen inte längre förlitar sig på att regeringen ska störtas genom utomparlamentariska åtgärder. Detta är i sig en betydande seger för chavisterna.

Roger Harris, Venezuelanalysis 240523 (ZT)

[The Biggest Obstacle to Free and Fair Elections in Venezuela Is the US](#)

För att kunna upprätthålla Svensk-Kubanskas solidaritets- och opinionsarbete behöver vi få in minst 150 000 kr under året till vår Kampfond. Om du har möjlighet, ge ett bidrag!

■ @SVENSKKUBANSKA ■ SVENSK-KUBANSKA.SE

